

[Johan Asmussen.]

jo hørt det så ofte; men hvis man vil forsøge at bilde sig selv og andre, og det vil sige vælgerne, ind, at der her er tale om sort på den ene side og hvidt på den anden side, tror jeg, jeg tør fastslå, at så udtaler man sig mod bedre vidende. Vi ved alle, at der inden for erhvervslivet sker et betydeligt skattesnyderi — lad det bare endnu en gang være sagt — og det kan ingen have nogen som helst sympati for; det er helt rimeligt, at der gøres en indsats for at komme det til livs. Men vi ved også alle sammen, at det samme sker uden for erhvervslivet, og det er nøjagtig lige så angribeligt. Vi ved alle, at den udvidede fritid, som særdeles mange mennesker har, ikke kun bruges til at holde fri i; vi ved, at en stor del af velstandsforbruget finansieres af den arbejdsindtægt, som man skaffer sig i fritiden, og at der er meget arbejde, der kun gøres ud fra den forudsætning, at indtægten ikke opgives til skattevæsenet og derved bliver det, der med en forsonende, men falsk betegnelse kaldes skattefri. Vi ved alle, at der gennemtvinges lønninger over de tariffer, som opgives til skattevæsenet. Storfirmaer kan klare sig, mindre firmaer kommer i vanskeligheder og bliver lokket ud i ulovligheder. Vi kender alle problemet om den såkaldte skattefri hushjælp og rengøringshjælp; det gør sig gældende både inden for det private område og inden for kontorer: skal det opgives til skattevæsenet, så kommer jeg ikke igen. Der kunne siges meget om det, vi kender det alle, og der ligger ikke heri nogen anklage mod nogen, men der kan være grund til også at nævne det i denne forbindelse.

Finansministeren udtalte i går som en motivering for at gå over til forbrugsskatter, at det var nødvendigt netop for at drage indkomster frem til beskatning, som ellers ikke ville blive beskattet. Det er rigtigt, men også inden for hele dette område må der kunne gennemføres en mere effektiv ligning, også her må der være mulighed for kontrol, og dér vil jeg tro, at spørgsmålet om mere sagkyndig bistand kommer ind. Jeg tror, det er rigtigt, som hr. Foged sagde, at man dér i første række skal lægge vægt på at understøtte de lokale skatteråd med sagkyndig bistand. Jeg ville tro, at de betænkeligheder, som hr. Aksel Larsen var inde

på med hensyn til de lokale skatteråds arbejde med skatteligningen, i nogen grad kunne hæves, netop hvis der kommer mere neutrale sagkyndige til.

Som det fremgår af det, jeg har sagt, er der visse ting i dette lovforslag, som de uafhængige må gå imod. Jeg håber, den højtærede finansminister forstår, at det ikke er — som det i går med en noget vælgermødeagtig frase, der ikke var den ellers så saglige finansminister helt værdig, blev sagt — fordi de uafhængige „som sædvanlig er imod“; det er de uafhængige som bekendt aldeles ikke „som sædvanlig“; det er, fordi man i lovforslaget på flere punkter tilsidesætter de principper og samfundsmæssige hensyn, som er det eneste, de uafhængige er afhængige af.

Vi vil nu afvente udvalgsbehandlingen, inden vi kan tage endelig stilling til lovforslaget.

Niels Westerby: Det vil vist være passende at minde den højtærede finansminister om det lovforslag, der var til første behandling i går — jeg tænker naturligvis på forslaget om merværdiafgift — fordi det er jo et område, hvor man kan konstatere, at der er lighed for alle grupper i befolkningen. Det centrale i drøftelsen i dag er, at man siger, at der er nogle grupper i befolkningen, der er i stand til at „glemme“ indtægter oftere, end andre grupper i befolkningen er det. Det tror jeg ikke gælder for merværdiafgiftens vedkommende, og derfor vil jeg gerne have lov til at minde finansministeren om, at vi kommer et meget stort skridt videre i retning af en rimelig og retfærdig ligning, herunder også en effektiv ligning, i jo højere grad vi lægger beskatningen over på forbruget.

Dertil vil jeg gerne føje, at der jo også er en anden side af sagen, og det er spørgsmålet om en enkel skattelovgivning. Når kontrolforanstaltningerne, herunder oplysningspligten og skattemyndighedernes kontrolbeføjelser, bliver så indviklede og kræver mange indviklede tilfælde af hjemmel, så hænger det jo sammen med, at vi har denne indviklede skattelovgivning; og den anden vigtige side af sagen, når det gælder om at få en effektiv og retfærdig ligning, må naturligvis være, at man får forenklet vor skattelovgivning; her vil jeg gerne tillade